

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น ๕ ตอน ดังนี้

๑. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัยเรื่องนี้ ได้แก่ บัณฑิตครุศาสตร์ ๗๔ คน และผู้บังคับบัญชา ๗๔ คน รวมทั้งสิ้น ๑๔๘ คน สำหรับบัณฑิตครุศาสตร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรนี้เป็นผู้ที่ไม่ได้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น และในขณะสำรวจได้ปฏิบัติงานครู จำนวน ๗๔ คน จำแนกตามรุ่น และสายวิชา ดังแสดงในตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ จำแนกกลุ่มตัวอย่างบัณฑิตครุศาสตร์ผู้ตอบแบบสอบถามตามรุ่น และสายวิชา

รุ่น	สายวิชา	วิทยาศาสตร์	อักษรศาสตร์	พลศึกษา	รวม
๒๕๐๘		๗	๑๐	๖	๒๓
๒๕๑๐		๘	๑๑	๒	๒๑
๒๕๑๑		๑๐	๒๐	๔	๓๔
รวม		๒๕	๔๑	๑๒	๗๘

จาก ตารางที่ ๓ จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างบัณฑิตครุศาสตร์ทุกรุ่นส่วนมากเป็นบัณฑิตสายวิชาอักษรศาสตร์

ตารางที่ ๔ ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างประชากรจำแนกตามรุ่น และประสบการณ์ครู

จำนวนปี	รุ่น	๒๕๐๙	๒๕๑๐	๒๕๑๑	รวม
	๕	๗๘.๒๖ %	๐ %	๐ %	๒๒.๗๘ %
๔	๑๗.๓๙	๙๕.๙๕	๐	๓๑.๖๕	
๓	๔.๓๕	๐	๙๔.๑๒	๔๑.๗๗	
๒	๐	๔.๕๕	๕.๘๘	๓.๘๐	
รวม	(๒๓)	(๒๒)	(๓๔)	(๗๙)	

จาก ตารางที่ ๔ จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ มีประสบการณ์เป็นครุมาแล้ว ตั้งแต่ ๒ ถึง ๕ ปี และส่วนมากมีประสบการณ์ครูเป็นเวลา ๓ ปี

ตารางที่ ๕ จำนวนชั่วโมงที่บัณฑิตครูศาสตร์สอนต่อสัปดาห์จำแนกตามกรมที่สังกัด

กรมที่สังกัด	กรมวิสามัญศึกษา	กรมอาชีวศึกษา	กรมการฝึกหัดครู	สำนักนายกรัฐมนตร	สถานทำงานอื่น ๆ*
จำนวนชั่วโมง	๑๘	๑๗	๑๔	๑๓	๑๓

* กรมศิลปากร กรมสามัญศึกษา และกรมศุลกากร.

ตารางที่ ๖ ร้อยละของบัณฑิตครุศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จและระดับการศึกษาที่สอน

สาขา \ ระดับ	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อุดมศึกษา	รวม
ประถม	๗๗.๗๘ %	๒๒.๒๒ %	๐ %	(๕)
มัธยม	๕.๒๙	๘๘.๕๗	๗.๑๔	(๗๐)

จากตาราง ๕ และตารางที่ ๖ จะเห็นว่า บัณฑิตครุศาสตร์ ได้รับมอบหมายจำนวนชั่วโมงสอนในอัตราที่กรมเจ้าสังกัดกำหนด และส่วนมากสอนตรงตามสาขาวิชาที่สำเร็จ

นอกจากนี้บัณฑิตครุศาสตร์ ได้รับมอบหมายให้สอนตรงตามสายวิชาเอกวิชาโท เพราะผลการวิจัยปรากฏว่า บัณฑิตที่สอนตรงตามสายวิชาเอกโท มี ร้อยละ ๘๘.๕๖

การติดตามความก้าวหน้าทางค่านวิชากร บัณฑิตที่เฝ้าการอบรมและการดูงานแล้ว คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๘๔ และ ๑.๒๗ ตามลำดับ บัณฑิตสมัครเป็นสมาชิกสมาคมและชุมนุมทางการศึกษา ยกเว้นสมาชิกคุรุสภา มีร้อยละ ๓.๘๐ คือ สมาชิกชุมนุมพลศึกษา สุขศึกษาและสันตนาการ สมาชิกศิษย์เกาพุทธภาคเหนือ ชุมนุมภาษาอังกฤษ บัณฑิตที่รับทราบสารทางการศึกษาเป็นประจำมีจำนวน ๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๗๑ ได้แก่วารสาร วิทยาลัย วารสารวิสามัญ และ วารสารครุศาสตร์

๒. ผลการคำนวณสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความสามารถ ในการปฏิบัติงานของบัณฑิตครุศาสตร์ ในทัศนะของตนเอง และผู้บังคับบัญชาในแต่ละค้ำ และโดยส่วนรวม แสดงในตารางที่ ๗.

ตารางที่ ๗ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความสามารถในการปฏิบัติงาน
ของบัณฑิตครุศาสตร์ ในทัศนะของตนเอง และผู้บังคับบัญชาในแต่ละ
ด้านและโดยส่วนรวม

ความสามารถในการปฏิบัติงาน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ความรู้และความสามารถทางวิชาการ	-.๑๐
ความสามารถพิเศษ	-.๐๓
วิธีสอน	.๑๖
บุคลิกภาพ	.๐๕
มนุษยสัมพันธ์	.๐๒
ทัศนคติต่ออาชีพครู	.๑๑
รวม	.๐๔

ขอบเขตค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นศูนย์ ที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕ เท่ากับ
 $\pm .๒๕$

จากตารางที่ ๗ จะเห็นว่า ความคิดเห็นของบัณฑิตครุศาสตร์ และความคิด
เห็นของผู้บังคับบัญชา ที่มีต่อความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตครุศาสตร์ ในทุก ๆ
ด้านและโดยส่วนรวม ไม่มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรงอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัย
สำคัญ .๐๕

๓. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการปฏิบัติงาน ของบัณฑิตครุศาสตร์ ในทัศนะ
ของตนเองและผู้บังคับบัญชา ในเรื่อง ความรู้และความสามารถทางวิชาการ ความ
สามารถพิเศษ วิธีสอน บุคลิกภาพ มนุษยสัมพันธ์ และทัศนคติต่ออาชีพครู โดยการทดสอบค่าซี

ตารางที่ ๔   เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ และความสามารถทางวิชาการของ
บัณฑิตครุศาสตร์ ในทัศนะของตนเอง และผู้บังคับบัญชา

ข้อที่	ความรู้และความสามารถทางวิชาการ	บัณฑิต	ผู้บังคับบัญชา	ค่าชี้
๑	ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน	๔.๓๘	๔.๕๑	.๖๕
๒	ความแม่นยำในเนื้อหาวิชา	๔.๒๐	๔.๒๒	.๑๓
๓	ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและประมวลการ สอนของวิชาที่สอน	๔.๐๑	๔.๐๑	.๐๑
๔	ความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล	๓.๘๕	๓.๗๕	.๗๘
๕	ความรู้และความสามารถในการใช้ภาษา ไทยใ้ถูกต้อง	๓.๘๗	๔.๐๑	๑.๑๘
๖	ความรู้เกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมไทย	๓.๕๕	๓.๕๒	๓.๗๕
๗	ความสามารถในการใช้หลักจิตวิทยา	๓.๘๑	๓.๗๕	.๕๓
๘	ความรู้และความสามารถในการค้นคว้า ความรู้จากห้องสมุดและศูนย์วัสดุต่าง ๆ	๓.๖๑	๓.๘๕	๑.๗๑
๙	ความรู้และความสามารถในการประดิษฐ์ อุปกรณ์การสอน	๓.๐๐	๓.๓๑	๒.๐๘
รวม		๓.๘๐	๓.๕๑	.๘๖

* มีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

** มีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ภาพที่ ๑. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้และความสามารถทางวิชาการของ
บัณฑิตครุศาสตร์ ในทัศนะของตนเองและผู้บังคับบัญชา

ความรู้และความสามารถทางวิชาการ	ไม่พอใจ มาก	พอใจ	กำลังพอใจ	พอใจ มาก
๑. ความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน				๘๘
๒. ความแม่นยำในเนื้อหาวิชา				๘๖
๓. ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและประมวลการสอนของ วิชาที่สอน				๘๖
๔. ความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล				๘๖
๕. ความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้ ถูกต้อง				๘๖
๖. ความรู้เกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมไทย				๘๖
๗. ความสามารถในการใช้หลักจิตวิทยา				๘๖
๘. ความรู้และความสามารถในการค้นคว้าความรู้จาก ห้องสมุด และศูนย์วัสดุต่าง ๆ				๘๖
๙. ความรู้และความสามารถในการประพันธ์รูปพรรณ การสอน				๘๖

————— บัณฑิต

..... ผู้บังคับบัญชา

จากตารางที่ ๘ และภาพที่ ๑ จะเห็นว่า เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ทั้ง บัณฑิตและผู้นับถือนับวิชา พอใจ ความรู้และความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตครุศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ และเมื่อพิจารณารายละเอียดที่ละเอียดแล้ว จะเห็นว่า ทั้งบัณฑิตและผู้นับถือนับวิชา มีความพอใจความรู้และความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตเกือบทุกข้อไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ โดยเฉพาะความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน ความแม่นยำในเนื้อหาวิชา ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและประมวลการสอนของวิชาที่สอนที่ผู้นับถือนับวิชาและบัณฑิตพอใจในระดับค่อนข้างสูง ส่วนความสามารถของบัณฑิตที่ผู้นับถือนับวิชาและบัณฑิตมีความเห็นต่างกันคือ ผู้นับถือนับวิชาพอใจความรู้เกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมไทย ความรู้และความสามารถในการค้นคว้าความรู้จากห้องสมุด และศูนย์วัสดุต่าง ๆ ความรู้และความสามารถในการประดิษฐ์อุปกรณ์การสอน มากกว่าบัณฑิตครุศาสตร์เอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ โดยเฉพาะความรู้และความสามารถในการประดิษฐ์อุปกรณ์การสอน ถึงแม้ว่าผู้นับถือนับวิชาจะพอใจมากกว่าบัณฑิตเองก็ตาม แต่คะแนนความสามารถของบัณฑิต ยังอยู่ในระดับก้ำกึ่งระหว่างพอใจและไม่พอใจ

ตารางที่ ๕ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถพิเศษของบัณฑิตครูศาสตร์ ใน
ทักษะของตนเองและผู้นับถือนับถือน

ข้อที่	ความสามารถพิเศษ	บัณฑิต	ผู้นับถือนับถือน	ค่าเฉลี่ย
๑	ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	๓.๖๘	๓.๕๙	.๖๘
๒	ความรุ่มร่ามตัว	๓.๖๗	๓.๗๗	.๙๐
๓	การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	๓.๙๕	๓.๖๙	๒.๒๒ *
๔	การแนะนำอาชีพและการศึกษาต่อให้แก่ นักเรียน	๓.๖๒	๓.๔๓	๑.๓๗
๕	ความสามารถในการให้คำปรึกษาทั่ว ๆ ไป	๓.๙๗	๓.๗๗	๑.๖๙*
๖	ความสามารถในการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร	๓.๓๐	๓.๓๘	.๕๘
๗	ความสามารถในการปกครองชั้นเรียน	๔.๒๗	๓.๖๖	๔.๗๖**
๘	ความสามารถในการอบรมความประพฤติ นักเรียน	๔.๐๙	๓.๖๘	๓.๗๖**
รวม		๓.๘๒	๓.๖๒	๑.๕๙

* มีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

** มีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ภาพที่ ๒ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถพิเศษของบัณฑิตครูศาสตร์ใน
ทัศนะของตนเองและผู้นั่งคัมบังดูชา

ความสามารถพิเศษ	ไม่พอใจ มาก	ไม่พอ ใจ	กำลัง พอใจ	พอใจ มาก
๑. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์				
๒. ความรุ่มร้อนตัว				
๓. การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า				
๔. การแนะนำอาชีพและการศึกษาต่อให้แก่นักเรียน				
๕. ความสามารถในการให้คำปรึกษาทั่ว ๆ ไป				
๖. ความสามารถในการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร				
๗. ความสามารถในการปกครองนักเรียน				
๘. ความสามารถในการอบรมความประพฤตินักเรียน				

———— บัณฑิต

..... ผู้นั่งคัมบังดูชา

จากตารางที่ ๕ และภาพที่ ๒ จะเห็นว่า เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ทั้ง บัณฑิตและผู้งัดบัณฑูชา พอใจความสามารถพิเศษของบัณฑิตครุศาสตร์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ และเมื่อพิจารณารายละเอียดที่ละเอียดแล้ว จะเห็นว่าทั้งบัณฑิตและผู้งัดบัณฑูชา มีความพอใจความสามารถพิเศษของบัณฑิตเกือบทุก ข้อไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ แต่ความสามารถในการ จัดกิจกรรมนอกหลักสูตร ทั้งผู้งัดบัณฑูชาและบัณฑิตเองยังมีความเห็นก้ำกึ่งกัน ระหว่าง พอใจและไม่พอใจ ส่วนความสามารถของบัณฑิตที่ผู้งัดบัณฑูชาและบัณฑิตเองมีความเห็น ต่างกันคือ บัณฑิตพอใจความสามารถพิเศษของตนเองเกี่ยวกับ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ความสามารถในการให้คำปรึกษาความสามารถในการปกครองชั้นเรียน ความสามารถในการอบรมความประพฤตินักเรียน สูงกว่าผู้งัดบัณฑูชาอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความ มีนัยสำคัญ .๐๕

ตารางที่ ๑๐ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในวิธีสอนของบัณฑิตศึกษาศาสตร์
ในทัศนะของคนเองและผู้บังคับบัญชา

ข้อที่	วิธีสอน	บัณฑิต	ผู้บังคับบัญชา	ค่าเฉลี่ย
๑	การกำหนดแผนการสอนระยะยาวและระยะสั้น	๔.๐๓	๓.๔๓	.๗๒
๒	การทำบันทึกการสอนประจำวัน	๓.๔๔	๓.๕๓	.๔๕
๓	การจักระเบียบและลำดับเนื้อหาวิชาที่สอน	๔.๐๕	๓.๔๓	๑.๐๒
๔	การเลือกใช้หนังสือที่นอกเหนือจากหนังสือแบบเรียนช่วยในการสอน	๓.๙๕	๓.๘๒	๑.๑๔
๕	ความกระตือรือร้นที่จะสอน	๔.๐๕	๔.๑๘	๑.๐๒
๖	การเสนอทริเียน และให้ความรู้แก่นักเรียน	๔.๑๐	๔.๐๘	.๒๐
๗	วิธีดำเนินการสอน	๔.๐๐	๔.๐๑	.๑๓
๘	การสร้างบรรยากาศและสถานการณ์ในชั้นเรียนขณะสอน	๓.๙๖	๓.๗๒	๒.๐๔ *
๙	การใช้อุปกรณ์การสอน	๓.๑๙	๓.๔๗	๑.๘๖ *
๑๐	การใช้กระดานดำ	๔.๑๐	๔.๐๕	.๓๓
๑๑	การใช้แหล่งชุมนุมชนให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษา	๒.๙๗	๓.๐๕	.๕๓
๑๒	การพานักเรียนไปทัศนศึกษา	๒.๑๙	๒.๘๕	๓.๘๕ **
๑๓	การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน	๓.๘๒	๓.๕๘	๑.๖๘ *
๑๔	การจัดกิจกรรมในห้องเรียน	๓.๓๔	๓.๒๖	.๕๕

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

ข้อที่	วิธีสอน	บันทึก	มุ่งกับบัญชา	ค่าชี้
๑๕	สนับสนุนความเจริญของเด็กในทุก ๆ ด้าน	๓.๘๘	๓.๗๘	๑.๘๘
๑๖	การเชื่อมโยงการสอนให้เข้ากับประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน	๔.๐๓	๓.๕๘	๓.๕๘**
๑๗	การฝึกให้นักเรียนรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง	๓.๘๘	๓.๕๘	๒.๒๘*
๑๘	การให้คำแนะนำเกี่ยวกับหนังสืออ่านประกอบการเรียน	๓.๗๑	๓.๗๒	.๓๓
๑๙	การให้งานนักเรียนตามระดับสติปัญญาของเด็ก	๓.๗๐	๓.๗๒	.๘๓
๒๐	ความละเอียดรอบคอบในการตรวจงาน	๓.๘๗	๔.๑๘	๑.๖๒
๒๑	ความสม่ำเสมอในการตรวจงานนักเรียน	๓.๘๑	๔.๐๗	๑.๐๓
๒๒	การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่นักเรียน	๒.๐๑	๒.๕๗	๓.๑๗**
๒๓	การจัดสอนพิเศษสำหรับเด็กเรียนอ่อน	๕.๐๕	๓.๓๕	๑.๕๑
๒๔	การเฉลยข้อสอบทุกครั้งหลังการสอบภายในระยะเวลาอันสั้น	๔.๐๐	๔.๑๑	.๗๘
๒๕	การพัฒนาการสอนให้ดีขึ้น	๔.๑๐	๓.๘๑	๑.๗๕**
๒๖	ผลการสอน	๓.๘๕	๓.๘๘	.๖๑
รวม		๓.๖๗	๓.๖๘	.๑๓

* มีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

** มีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ภาพที่ ๓ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในวิธีสอนของบัณฑิตครูศาสตร์
ในทัศนะของตนเองและผู้อย่างกับบัญชา

วิธีสอน	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	กำลังพอใจ	พอใจมาก
๑. การกำหนดแผน การสอนระยะยาวและระยะสั้น				●●
๒. การทำบันทึกการสอนประจำวัน				●●
๓. การจัดระเบียบและลำดับเนื้อหาวิชาที่สอน				●●
๔. การเลือกใช้หนังสือที่นอกเหนือจากหนังสือแบบเรียน ช่วยในการสอน				●●
๕. ความกระตือรือร้นที่จะสอน				●●
๖. การเสนอทริศและให้ความรู้แก่นักเรียน				●●
๗. วิธีดำเนินการสอน				●●
๘. การสร้างบรรยากาศและสถานการณ์ในชั้นเรียนขณะสอน				●●
๙. การใช้อุปกรณ์การสอน				●●
๑๐. การใช้กระดานดำ				●●
๑๑. การใช้แหล่งชุมนุมชนให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษา				●●
๑๒. การพานักเรียนไปทัศนศึกษา				●●
๑๓. การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน				●●
๑๔. การจัดกิจกรรมในห้องเรียน				●●
๑๕. สนับสนุนความเจริญของเด็กในทุก ๆ ด้าน				●●
๑๖. การเชื่อมโยงการสอนให้เข้าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน				●●
๑๗. การฝึกให้นักเรียนรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง				●●
๑๘. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับหนังสืออ่านประกอบการเรียน				●●
๑๙. การให้งานนักเรียนตามระดับสติปัญญา				●●
๒๐. ความละเอียดรอบคอบในการตรวจงาน				●●
๒๑. ความสม่ำเสมอในการตรวจงานนักเรียน				●●
๒๒. การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่นักเรียน				●●
๒๓. การจัดสอนพิเศษสำหรับเด็กเรียนอ่อน				●●
๒๔. การเฉลยข้อสอบทุกครั้งหลังการสอบภายในระยะเวลาอันสั้น				●●
๒๕. การพัฒนาการสอนให้ดีขึ้น				●●
๒๖. ผลการสอน				●●

———— บัณฑิต
..... ผู้อย่างกับบัญชา

จากตารางที่ ๑๐ และภาพที่ ๓ จะเห็นได้ว่า เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ทั้งบัณฑิตและผู้บังคับบัญชา พอใจวิธีสอนของบัณฑิตครุศาสตร์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ และเมื่อพิจารณารายละเอียดที่ละเอียดแล้ว จะเห็นว่า ทั้งบัณฑิตและผู้บังคับบัญชามีความพอใจวิธีสอนเกือบทุกข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ ทั้งผู้บังคับบัญชาและบัณฑิตเองมีความคิดเห็นกว้างขวางระหว่างพอใจและไม่พอใจ ในวิธีสอนของบัณฑิต เรื่อง การทำบันทึกการสอนประจำวัน การใช้แหล่งชุมนุมชนให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษา การจัดกิจกรรมในห้องเรียน การจักสอนพิเศษสำหรับเด็กเรียนอ่อน ส่วนวิธีการสอนของบัณฑิตที่ผู้บังคับบัญชา และบัณฑิตเองมีความคิดเห็นต่างกันคือ บัณฑิตพอใจวิธีสอนของตนเองเกี่ยวกับ การสร้างบรรยากาศและสถานการณ์ในห้องเรียนขณะสอน การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเชื่อมโยงการสอนให้เข้ากับชีวิตประจำวัน การฝึกให้นักเรียนรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง การพัฒนาการสอนให้ดีขึ้น สูงกว่าผู้บังคับบัญชา อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ และบัณฑิตไม่พอใจวิธีสอน เรื่อง การพานักเรียนไปทัศนศึกษา การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่นักเรียน มากกว่าผู้บังคับบัญชาอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ส่วนการใช้อุปกรณ์การสอน ถึงแม้ว่าผู้บังคับบัญชาจะพอใจมากกว่า บัณฑิตครุศาสตร์ก็ตาม แต่คะแนนความสามารถในการใช้อุปกรณ์การสอนยังอยู่ในระดับกว้างกัน ระหว่างพอใจ และไม่พอใจ

ตารางที่ ๑๑   เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพของบัณฑิตครูศาสตร์ในทัศนะของ
ตนเองและผู้บังคับบัญชา

ข้อที่	บุคลิกภาพ	บัณฑิต	ผู้บังคับบัญชา	ค่าเฉลี่ย
๑	การแต่งกายเหมาะสมกับอาชีพ	๔.๒๔	๔.๑๙	.๔๑
๒	กิริยามารยาท	๔.๒๐	๔.๔๖	๒.๒๙*
๓	สุขภาพอนามัย	๔.๐๐	๔.๑๕	๑.๑๕
๔	เสียงพูด	๔.๑๘	๔.๐๘	.๙๔
๕	ความประพฤติ	๔.๓๘	๔.๕๔	๑.๕๗
๖	ความมั่นคงทางอารมณ์	๓.๙๔	๓.๘๘	.๔๓
๗	ความขยันหมั่นเพียร	๔.๐๔	๔.๓๒	๒.๔๕**
๘	ความเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	๔.๔๗	๔.๓๑	๑.๔๘
๙	การตรงต่อเวลา	๔.๑๔	๔.๑๙	.๔๐
๑๐	การรักษาระเบียบวินัย	๔.๓๓	๔.๑๕	๑.๕๘
๑๑	การมีระเบียบแบบแผนในการทำงาน	๔.๑๓	๔.๑๖	.๒๗
๑๒	ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย	๔.๕๘	๔.๔๑	๑.๕๙
	รวม	๔.๒๒	๔.๒๘	.๑๕

* มีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

** มีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ภาพที่ ๔ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพของบัณฑิตครูศาสตร์ ในทัศนะของ
ตนเองและผู้นับคัมภีร์

บุคลิกภาพ	ไม่พอใจ	ไม่พอใจ	กำลัง	พอใจ	พอใจ
	มาก	ใจ			มาก
๑. การแต่งกายเหมาะสมกับอาชีพ					○
๒. กิริยามารยาท					○
๓. สุขภาพอนามัย					○
๔. เลี้ยงพูด					○
๕. ความประพฤติ					○
๖. ความมั่นคงทางอารมณ์					○
๗. ความขยันหมั่นเพียร					○
๘. ความเมตตากรุณา <u>เชื่อเพื่อเชื่อแม่</u>					○
๙. การตรงต่อเวลา					○
๑๐. การรักษาระเบียบวินัย					○
๑๑. การมีระเบียบแบบแผนในการทำงาน					○
๑๒. ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย					○

———— บัณฑิต

..... ผู้นับคัมภีร์

จากตารางที่ ๑๑ และภาพที่ ๔ เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพของบัณฑิต โดยส่วนรวมและ รายละเอียดยุติแล้ว ทั้งบัณฑิตและผู้นับถือนับว่าพอใจบุคลิกภาพ โดยส่วนรวม และแต่ละข้อ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ ส่วนบุคลิกภาพที่บัณฑิตและผู้นับถือนับว่ามีความเห็นต่างกันคือ ผู้นับถือนับว่าพอใจ กริยามารยาท ความซื่อสัตย์สุจริต ของบัณฑิตครูศสตร์มากกว่าบัณฑิตเอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ และ .๐๑ ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๒ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยมนุษยสัมพันธ์ของบัณฑิตครูศาสตร์ ในทัศนะ
 ของตนเอง และผู้บังคับบัญชา

ข้อที่	มนุษยสัมพันธ์	บัณฑิต	ผู้บังคับบัญชา	ค่าซี
๑	ความสัมพันธ์กับครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่	๓.๕๐	๔.๑๘	๒.๐๘*
๒	ความสัมพันธ์กับนักเรียน	๔.๕๑	๔.๑๘	๓.๓๘**
๓	ความสัมพันธ์กับครูในโรงเรียน	๔.๒๒	๔.๐๓	๑.๔๗
๔	ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียน	๓.๐๐	๓.๔๗	๒.๖๗**
๕	ความสัมพันธ์กับชุมชน	๓.๑๘	๓.๓๒	.๔๗
๖	ความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่และภารโรง	๓.๖๕	๓.๗๒	.๔๗
๗	การร่วมมือกับทางโรงเรียน	๔.๒๘	๔.๒๓	.๓๘
๘	การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	๔.๑๘	๔.๐๘	.๖๑
๙	สร้างความสามัคคีในหมู่นักเรียน	๔.๒๗	๔.๐๐	๒.๒๘*
๑๐	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	๔.๔๒	๔.๐๑	๓.๗๗**
๑๑	การวางตัวในหมู่คณะและสังคม	๔.๒๐	๔.๑๖	.๓๗
๑๒	ความสามารถในการเป็นผู้ตามที่ดี	๔.๐๘	๔.๑๔	.๔๑
๑๓	ความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี	๓.๘๗	๓.๘๑	.๖๓
๑๔	ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	๔.๓๗	๔.๑๔	๒.๐๘*
	รวม	๔.๐๘	๓.๘๗	.๕๖

* มีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

** มีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ภาพที่ ๕ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยมนุษยสัมพันธ์ของบัณฑิตครูศาสตร์ ในทัศนะ
 ของตนเองและผู้บังคับบัญชา

มนุษยสัมพันธ์	ไม่พอใจ ใจมาก	ไม่ขอ ใจ	กำลังพอใจ	พอใจ มาก
๑. ความสัมพันธ์กับครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่				○
๒. ความสัมพันธ์กับนักเรียน				○
๓. ความสัมพันธ์กับครูในโรงเรียน				○
๔. ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียน				○
๕. ความสัมพันธ์กับชุมชน				○
๖. ความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่และภารโรง				○
๗. การร่วมมือกับทางโรงเรียน				○
๘. การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน				○
๙. สร้างความสามัคคีในหมู่เด็กนักเรียน				○
๑๐. การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น				○
๑๑. การวางตัวในหมู่คณะและสังคม				○
๑๒. ความสามารถในการเป็นผู้ตามที่ดี				○
๑๓. ความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี				○
๑๔. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น				○

———— บัณฑิต

..... ผู้บังคับบัญชา

จากตารางที่ ๑๒ และภาพที่ ๕ เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยมนุษยสัมพันธ์ของ
 บัณฑิต โดยส่วนรวมและรายละเอียดที่ละเอียดแล้ว ทั้งผู้บังคับบัญชาและบัณฑิตพอใจ มนุษย
 สัมพันธ์ของบัณฑิตโดยส่วนรวม และเกือบทุกข้อ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ
 ความมีนัยสำคัญ .๐๕ เรื่อง ความสัมพันธ์กับชุมชน ทั้งบัณฑิตเองและผู้บังคับบัญชา
 ยังความคิดเห็นก้ำกึ่งกันระหว่างพอใจและไม่พอใจ ส่วนมนุษยสัมพันธ์ของบัณฑิตครุศาสตร์
 ที่ผู้บังคับบัญชาและบัณฑิตมีความเห็นแตกต่างกันคือ บัณฑิตพอใจมนุษยสัมพันธ์ของตนเอง
 เกี่ยวกับ ความสัมพันธ์กับนักเรียน สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ การยอมรับฟังความคิด
 เห็นของผู้อื่น ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สูงกว่าผู้บังคับบัญชาอย่างมีนัย
 สำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ ส่วนผู้บังคับบัญชาพอใจมนุษยสัมพันธ์ของบัณฑิตเรื่อง
 ความสัมพันธ์กับครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่ ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียนสูงกว่า
 บัณฑิตครุศาสตร์เอง โดยเฉพาะความสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียน ถึงแม้ว่า ผู้บังคับ
 ชูษาจะพอใจมากกว่าบัณฑิตเองก็ตาม แต่คะแนนความสามารถของบัณฑิต ยังอยู่ในระ
 ดับก้ำกึ่งกันระหว่างพอใจ และ ไม่พอใจ

ตารางที่ ๑๓ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่ออาชีพครูของบัณฑิตครูศาสตร์ใน
ทัศนระของตนเองและผู้งัดกับบัญชา

ข้อที่	ทัศนคติต่ออาชีพครู	บัณฑิต	ผู้งัดกับบัญชา	ค่าซี
๑	ความรักในอาชีพครู	๔.๐๘	๔.๒๗	๑.๕๗
๒	ความพอใจในอาชีพครู	๔.๐๓	๔.๒๗	๑.๕๖*
๓	เสาะแสวงหาความรู้และประสบการณ์ เพิ่มเติม	๔.๒๗	๔.๐๘	๑.๗๕*
๔	การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อ อาชีพ	๔.๐๓	๓.๘๖	๑.๒๕
๕	การสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน	๓.๗๐	๓.๘๘	๑.๐๒
๖	การส่งเสริมนักเรียนตามความสามารถ	๔.๐๕	๓.๘๘	๑.๖๕*
๗	การเอาใจใส่ต่อการเรียนของเด็ก	๔.๔๑	๔.๑๘	๒.๑๒*
๘	ความซื่อตรงต่อหน้าที่	๔.๖๕	๔.๓๘	๒.๕๘**
	รวม	๔.๑๕	๔.๐๘	.๘๘

*มีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

**มีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ภาพที่ ๖ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทัศนคติต่ออาชีพครูของนักศึกษาศาสตร ในทัศนะ
 ของตนเองและผู้บังคับบัญชา

ทัศนคติต่ออาชีพครู	ไม่พอใจมาก	ไม่พอใจ	กำกวม	พอใจ	พอใจมาก
๑. ความรักในอาชีพครู				○	○
๒. ความพอใจในอาชีพครู				○	○
๓. เสาะแสวงหาความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติม				○	○
๔. การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่ออาชีพ				○	○
๕. การสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน				○	○
๖. การส่งเสริมนักเรียนตามความสามารถ				○	○
๗. การเอาใจใส่ต่อการเรียนของเด็ก				○	○
๘. ความซื่อตรงต่อหน้าที่				○	○

————— นักศึกษา

..... ผู้บังคับบัญชา

จากการวางที่ ๑๓ และภาพที่ ๖ เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่ออาชีพครู โดยส่วนรวมแล้ว ทั้งบัณฑิตและผู้อยู่บังคับบัญชาพอใจ ทัศนคติของบัณฑิตครูศาสตร์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ และเมื่อพิจารณาโดยละเอียดที่ละเอียดแล้ว ทั้งบัณฑิตและผู้อยู่บังคับบัญชาพอใจทัศนคติของบัณฑิตเกือบทุกข้อแตกต่างกัน คือ ผู้อยู่บังคับบัญชาพอใจทัศนคติของบัณฑิตเกี่ยวกับความพอใจในอาชีพครู มากกว่าบัณฑิตเอง ส่วนบัณฑิตพอใจทัศนคติของตนเองเรื่องการเสาะแสวงหาความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติม การส่งเสริมนักเรียนตามความสามารถ การเอาใจใส่ต่อการเรียนของเด็ก และความซื่อตรงต่อหน้าที่ มากกว่าผู้อยู่บังคับบัญชา นอกจากนี้แล้ว ทั้งผู้อยู่บังคับบัญชาและบัณฑิตพอใจทัศนคติของบัณฑิตครูศาสตร์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

๔. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการปฏิบัติงานครูของบัณฑิตในแต่ละรุ่น และแต่ละสายวิชาในทัศนะของตนเอง โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนชั้นเดียว

ตารางที่ ๑๔ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิต
ครูศาสตร์ในแต่ละรุ่นในทัศนะของตนเอง

รุ่น	๒๕๐๙	๒๕๑๐	๒๕๑๑	เรโซเฮฟ (F-Ratio)
ความสามารถในการปฏิบัติงาน				
ความรู้และความสามารถทางวิชาการ	๓๓.๓๙	๓๓.๒๙	๓๕.๓๘	๒.๖๖
ความสามารถพิเศษ	๓๐.๕๗	๒๙.๑๔	๓๑.๕๐	๒.๒๓
วิธีสอน	๔๒.๙๑	๔๑.๕๙	๔๙.๖๒	๓.๔๐*
บุคลิกภาพ	๔๙.๒๖	๔๙.๕๐	๕๒.๑๘	๒.๔๗
มนุษยสัมพันธ์	๕๔.๕๒	๕๓.๗๓	๕๘.๘๘	๔.๕๑*
ทัศนคติต่ออาชีพครู	๓๒.๑๓	๓๒.๕๙	๓๒.๓๘	๒.๐๖
รวม	๒๙๒.๗๘	๒๘๙.๘๒	๓๑๑.๘๘	๔.๓๐*

* มีนัยสำคัญ ระดับนัยสำคัญ .๐๕

จากตารางที่ ๑๔ จะเห็นได้ว่า เรโซเฮฟ ที่ได้จากการคำนวณในค่าความรู้และความสามารถทางวิชาการ ความสามารถพิเศษ บุคลิกภาพ ทัศนคติต่ออาชีพครู มีค่าน้อยกว่าเรโซเฮฟ ๓.๑๑ ที่ได้จากรายที่มีชั้นแห่งความเป็นอิสระ ๒, ๗๐ แสดงว่า บัณฑิตในแต่ละรุ่นพอใจ ความสามารถของตนเองในค่าดังกล่าว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ ส่วน วิธีการสอน มนุษยสัมพันธ์ และความสามารถในการปฏิบัติงานครู โดยส่วนรวม ที่บัณฑิตในแต่ละรุ่นพอใจความสามารถของตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ ผู้วิจัยได้ทดสอบความแตกต่าง ค่าค่าที่ (+) แบบทางเดียว ผลปรากฏว่าบัณฑิตครูศาสตร์

รุ่น ๒๕๑๑ พอใจ วิธีสอน มนุษยสัมพันธ์ และความสามารถในการปฏิบัติงานครู โดย
 ส่วนรวม มากกว่า บัณฑิตครูศาสตร์รุ่น ๒๕๐๘, และ ๒๕๑๐ อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ
 ความมีนัยสำคัญ .๐๕

ตารางที่ ๑๕ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิต
 ครูศาสตร์ในแต่ละสายวิชา ในทัศนะของตนเอง

ความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน	สายวิชา	วิทยาศาสตร์	อักษรศาสตร์	พลศึกษา	เรโซเอฟ
ความรู้และความสามารถทางวิชา การ	๓๓.๖๗	๓๓.๘๓	๓๖.๔๒	๒๖.๒๕	
ความสามารถพิเศษ	๓๐.๐๘	๓๐.๕๘	๓๒.๐๘	๑.๐๓	
วิธีสอน	๕๕.๗๘	๕๕.๕๘	๕๗.๕๐	.๒๕	
บุคลิกภาพ	๕๐.๕๕	๕๐.๐๘	๕๒.๕๘	.๕๒	
มนุษยสัมพันธ์	๕๗.๕๒	๕๕.๐๐	๕๗.๐๘	๑.๐๖	
ทัศนคติต่ออาชีพครู	๓๓.๕๖	๓๒.๗๐	๓๕.๐๘	.๕๘	
รวม	๓๐๑.๐๐	๒๙๖.๗๕	๓๐๘.๗๕	.๗๖	

จากตารางที่ ๑๕ จะเห็นได้ว่า เรโซเอฟได้จากการคำนวณทุกค่ามีค่าน้อย
 กว่าเรโซเอฟ ๓.๑๑ ซึ่งได้จกตารางที่มีชั้นแห่งความเป็นอิสระ ๒, ๗๐ แสดงว่า
 บัณฑิตที่สำเร็จสายวิชา วิทยาศาสตร์ อักษรศาสตร์ พลศึกษา พอใจความสามารถในการ
 ปฏิบัติงานของตนเองในแต่ละด้านและโดยส่วนรวมแล้ว ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำ
 คัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

๕. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตแต่ละรุ่น และแต่ละสาขาวิชา ในทัศนะของผู้นับถึบบัณฑิต โดยใช้เทคนิควิเคราะห์ความแปรปรวนชั้นเดียว (One Way Analysis of Variance)

ตารางที่ ๑๖ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตครุศาสตร์ ในแต่ละรุ่น ในทัศนะของผู้นับถึบบัณฑิต

ความ สามารถในการปฏิบัติงาน	รุ่น	๒๕๐๙	๒๕๑๐	๒๕๑๑	เรโซเอฟ
ความรู้และความสามารถทางวิชาการ		๓๕.๘๑	๓๕.๘๑	๓๔.๐๗	.๙๙
ความสามารถพิเศษ		๓๐.๑๔	๒๙.๓๕	๒๗.๗๐	๑.๖๔
วิธีสอน		๙๙.๖๒	๙๕.๔๒	๙๓.๕๖	.๘๘
บุคลิกภาพ		๕๓.๒๙	๕๐.๑๒	๔๙.๕๒	๑.๕๙
มนุษยสัมพันธ์		๕๖.๗๑	๕๖.๑๙	๕๔.๐๗	.๖๗
ทัศนคติต่ออาชีพครู		๓๓.๙๕	๓๓.๐๐	๓๑.๓๗	๑.๗๔
รวม		๓๐๙.๕๒	๒๙๙.๘๘	๒๙๐.๓๐	๑.๒๔

จากตารางที่ ๑๖ จะเห็นได้ว่าเรโซเอฟ จากการคำนวณทุกค่ามีค่าน้อยกว่าเรโซเอฟ ๓.๑๓ ซึ่งได้จากรายการที่มีชั้นแห่งความเป็นอิสระ ๒,๘๐ แสดงว่าผู้นับถึบบัณฑิตเห็นว่าบัณฑิตที่สำเร็จในปีการศึกษา ๒๕๐๙, ๒๕๑๐ และ ๒๕๑๑ มีความสามารถในการปฏิบัติงานในแต่ละด้าน และโดยส่วนรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

ตารางที่ ๑๗ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิต
ครุศาสตร์ในแต่ละสายวิชา ในทัศนะของผู้บังคับบัญชา

ความสามารถในการปฏิบัติงาน	สายวิชา	วิทยาศาสตร์	อักษรศาสตร์	พลศึกษา	เรโซเอฟ
ความรู้และความสามารถทางวิชาการ		๓๕.๖๕	๓๕.๕๓	๓๕.๓๖	.๒๒
ความสามารถพิเศษ		๒๕.๐๓	๒๘.๕๖	๓๐.๐๕	.๕๑
วิธีสอน		๕๖.๕๕	๕๕.๕๑	๕๕.๐๐	.๓๘
บุคลิกภาพ		๕๑.๒๑	๕๕.๕๑	๕๒.๕๕	.๕๑
มนุษยสัมพันธ์		๕๕.๖๖	๕๕.๐๓	๕๗.๐๐	.๒๒
ทัศนคติต่ออาชีพครู		๓๒.๖๖	๓๒.๕๖	๓๓.๐๕	.๐๕
รวม		๒๕๕.๗๕	๒๕๖.๐๐	๓๐๗.๐๐	.๒๘

จากตารางที่ ๑๗ จะเห็นได้ว่าเรโซเอฟทุกค่าที่ได้จากการคำนวณมีค่าน้อยกว่าเรโซเอฟ ๓.๑๓ ซึ่งได้จากรายที่มีชั้นแห่งความเป็นอิสระ ๒,๘๐ แสดงว่า ผู้บังคับบัญชา เห็นว่าบัณฑิตที่สำเร็จในสายวิชา วิทยาศาสตร์ อักษรศาสตร์ และพลศึกษา มีความสามารถในการปฏิบัติงานในทุก ๆ ด้าน และโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕